



Képes élménybeszámoló a Határtalanul! tanulmányi kirándulás hetedikeseknek című pályázaton
nyertes (HAT-KP-1-2024/1-000537) Kirándulás sokszínű erdélyi tájakon című utunkról
2025. 05. 04- 05. 08.

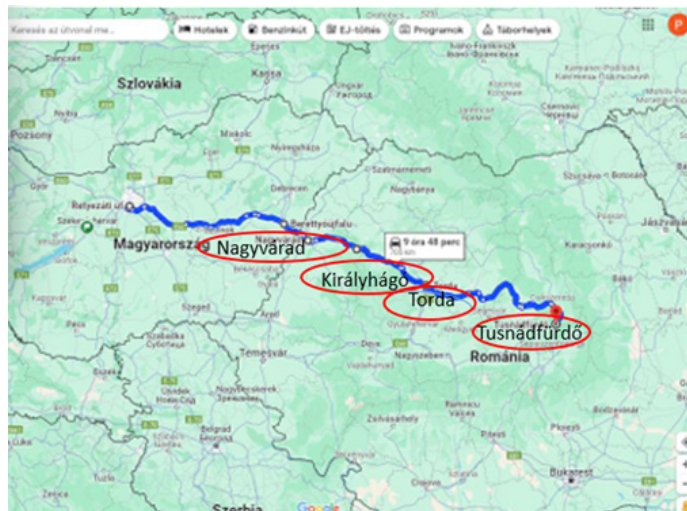
Utunk a magyar kormány támogatásával valósult meg. Előtte voltunk a Magyarság Házában.
Az előkészítő foglalkozáson használtuk az Okosdoboz Barangoló felületét.





1. nap

Útvonal:
Budapest-Nagyvárad-Királyhágó-Torda-Tusnádfürdő



Az iskola elől hajnali 5 órakor indultunk még félig bóbiskoló 42 gyermekkel. Az út első fele így elég csendben telt, gyűjtötték az erőt az éjszakai bulizásra.

Első állomásként Nagyváradon álltunk meg, ahol megnéztük a barokk stílusban épült Nagyvárad székesszégyházát. Az éppen zajló magyar nyelvű szentmise ellenére szerencsére be tudtunk nézni a templomba is.



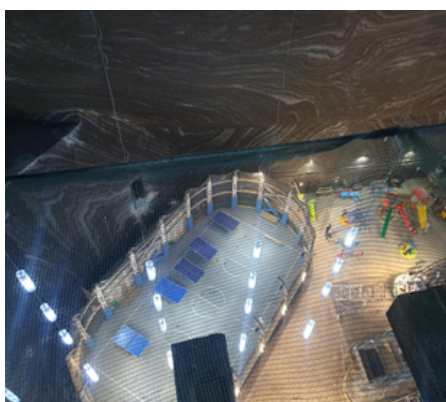
Továbbhaladva elértünk Erdély kapujához, a Király-hágóhoz, ahol megálltunk egy időre, megcsodáltuk a kilátást.



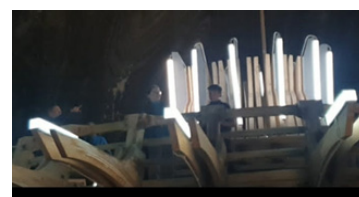
Következő állomásunk a Kolozs megyében található tordai sóbánya volt, amely egyike Erdély legrégebbi és legismertebb sóbányáinak.



A kirándulás 1. bátorságpróbájaként egy keskeny pallón kellett végigmenni a lépcsősorhoz, amin keresztül 13 emeletnyi magasságból indulva 112 méter mélységbe jutottunk.



Volt, aki kipróbálta a különféle szórakozási lehetőségeket, mint például a ping-pongot és a mini golfot, míg mások a kiváló akusztikus hangzás adta lehetőséget kihasználva dalra fakadtak.



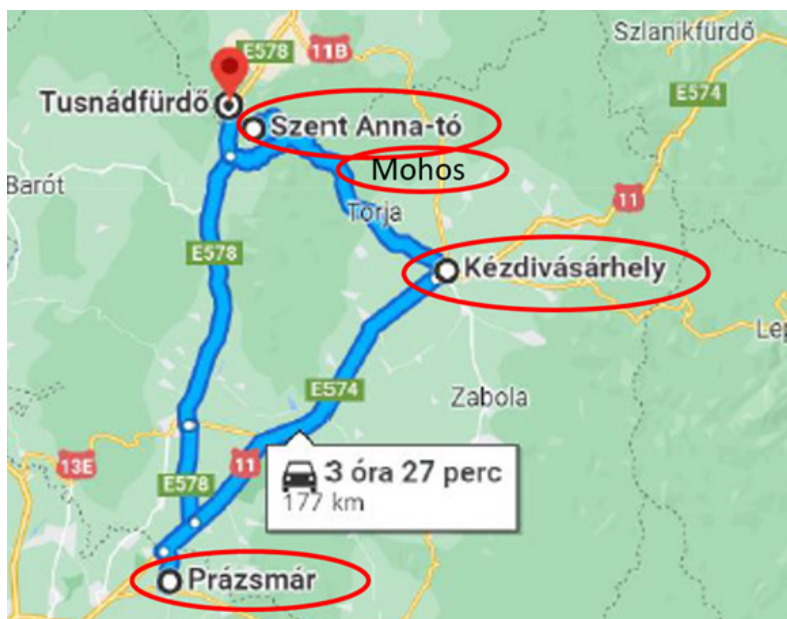
Ezután elindultunk a szálláshelyünkre Tusnádfürdőre, ahová késő este érkeztünk éhesen és fáradtan.

★★★
SZENT KRISTÓF
Panzió



2. nap

Tusnádfürdő, Prázsmár, Kézdivásárhely, Szent-Anna tó, Mohos tözegláp, Tusnádfürdő

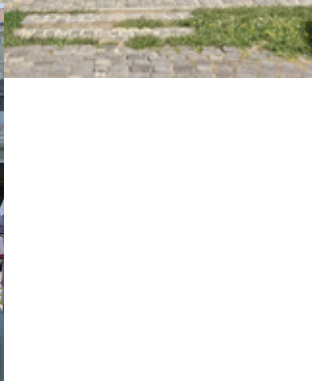
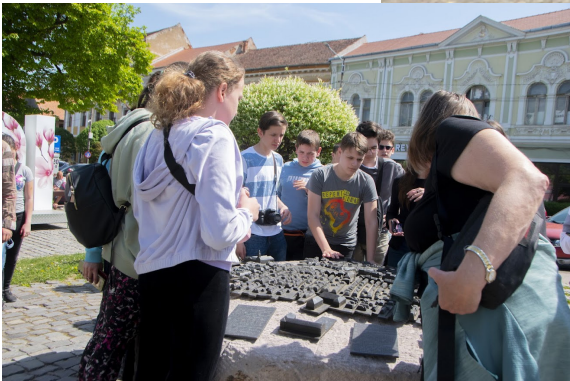


A 2. napon egy kiadós reggeli után elindultunk Prázsmárra, ahol a legnagyobb és legkülönlegesebb szász erődtemplomot néztük meg.

Keresztül-kasul bejártuk a 275 szalonnakamrát, megcsodáltuk az erődtemplomot, és a szemfülesek a fal egy repedésébe elrejtett geoládát is megtalálták, és benne a tavaly elrejtett kis üzenetet is.



Prázsmár után visszatértünk a székelyek földjére, Kézdivásárhelyre. Itt megkoszorúztuk Gábor Áron szobrát, körbejártuk a főteret, és végül valahogy mindenki a Rigó Jancsi cukiban kötött ki!



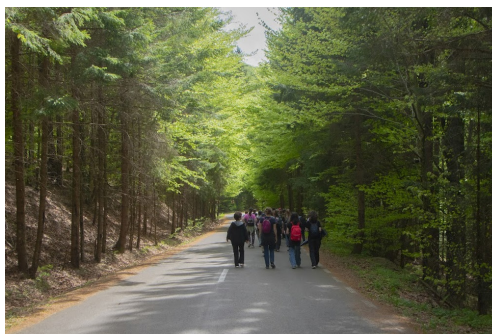
Következő állomásként Hajni néni elvezetett minket az örök fiatalság fürdőjéhez, az Apor lányok feredőjéhez, ahol "kellemes" zaptojas szag terjengett. A szag bizony a bugyborékoló vízből jött, amit több, a kísérletben önként résztvevő is megállapított. Tudományos munkájuk itt nem ért véget: megmérték kétféle eszközzel is az egyik medence vízszintjét.



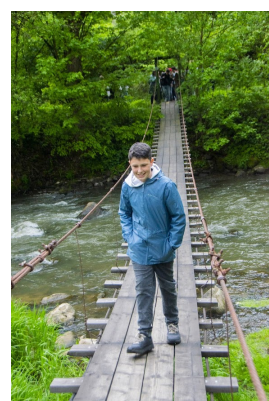
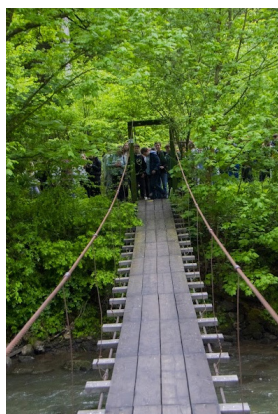
A nap egy kisebb túrával folytatódott: lesétáltunk a Szent Anna-tóhoz. Szép időnk volt. Egy ideig...



Aztán felfelé az utolsó kanyarban elkapott minket a jeges zivatar. Emiatt idén nem tudtuk megnézni a tőzegláp tanösvényt. Tehát ide vissza kell jönni...



Mikor visszatértünk Tusnádfürdőre sort kerítettünk a második bátorságpróbára: átsétáltunk az Olt folyó fölötti függőhídon.



3. nap

Tusnádfürdő, Csíksomlyói kegytemplom, Madéfalva, Gergyószentmiklós, Békás-szoros, Gyilkos-tó, Tusnádfürdő



Kirándulásunk 3. és 4. napjára csatlakozott hozzánk Lukács Attila idegenvezető, aki nagyon sok érdekességet mesélt nekünk ez alatt a 2 nap alatt.

Első állomásunk Csíksomlyó, ahol kívülről, belülről megcsodáltuk a nagy templomot, és kicsit matekozunk: vajon hány napig tart a zarándoklat gyalog Budapestről indulva?



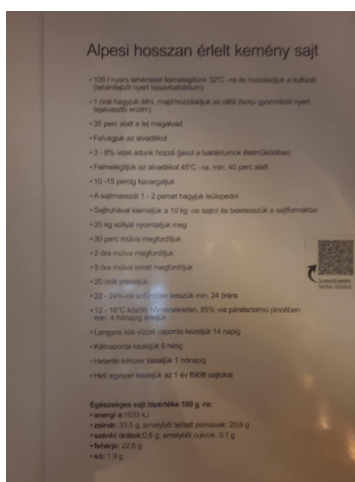
Madéfalván megtudtuk hogy milyen szomorú esemény történt 1764 január 7-én, hogy kik a csángók, miért és hogy kerültek oda, ahol most élnek, majd megkoszorúztuk a Madéfalvi veszedelem emlékművét.



Gyergyószentmiklóson új szakmákba kaptunk betekintést. Itt a fejőnőképzés képei láthatóak. Miközben Riska tehén a macival beszélgetett, többen is megfejték. Nem is olyan könnyű ez a művelet, mint amilyennek látszik!

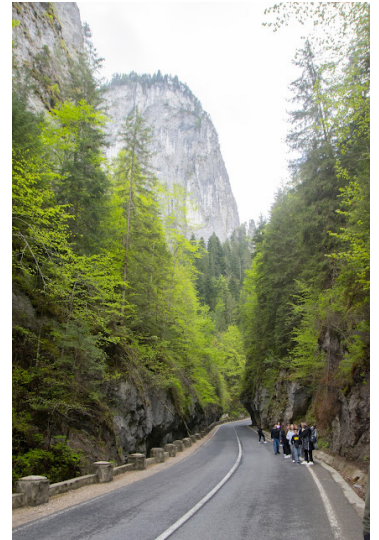


A bocifejés után betekintést nyerhettünk a sajt- és joghurtgyártás rejtelseibe, utána meg is kóstolhattuk a kítűnő minőségű termékeket.



A Gyilkos-tónál gyülekező fekete felhőket sikerült elriasztani azzal, hogy ma már tényleg mindenkinél volt esőriasztó esőkabát és vízálló (vagy annak látszó) cipő. Még a nap is kisütött időközben!

A Békás szorosba libasorba
KACSÁZTUNK le :



A Gyilkos tó keletkezésének megismerése után a
tó partján mindenki elmajszolhatott egy frissen
sült kürtös kalácsot..

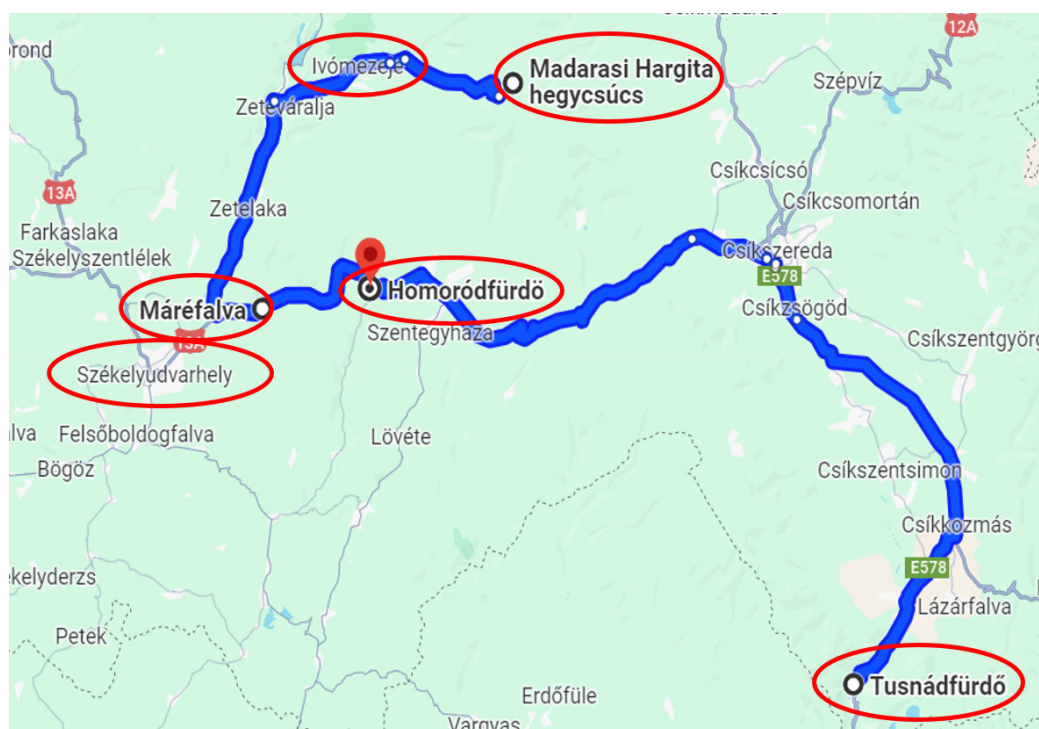


Este meghallgattuk Attila bácsi élettörténetét, hogyan lett panzió tulajdonos, hogyan kapott díjakat sikeres munkájáért, hogyan vészeltek át két válságos időszakot (2008, COVID), és miért kell, hogy legyen nálunk bicska, ha az erdőre megyünk.



4. nap

Tusnádfürdő, Homoródfürdő, Máréfalva, Madarasi Hargita, Tusnádfürdő



Reggel erősen borult időre ébredtünk, reggeli után felkaptuk esőriasztóinkat és útra kerekedtünk. Homoródfürdőn megkóstoltuk a borvizet: változó lelkesedéssel itták (vagy kiöntötték) a gyerekek.



Mai második megállónk Máréfalván volt, ahol rengeteg székykapu áll még ma is. Egy 19. századi darabon megismerkedtünk a részeivel és kiderült az is, hogy tulajdonképpen ez a széky Lego: darabokból áll, csak össze kell ácsolni.



A nap fénypontja a traktorozás volt! Idén egy nagyon profi szekéren utaztunk. Kicsit cúgos volt még így is, de védve voltunk az esőtől. Sasoltuk az erdőt, hátha látunk mackót, de csak egy siket fajdot (?) láttunk, aki annyira nem is volt siket, mert gyorsan elrepült, mire lencsevégre kaphattunk volna. Sajnos az időjárás nem volt velünk, de hát mi csak akkor megyünk hegyet mászni, amikor jól esik. Meg amikor felhő ül a hegytetőre. Persze így is nagyon hangulatos volt az erdő! Mi még ebben a cudar időben is meghódítottuk a Madarasi Hargita legmagasabb pontját, ami 1801 méter.



Jó sarasak lettünk és jól átfagytunk,
de a menedékházban egy forró
teával átmelegedtünk.

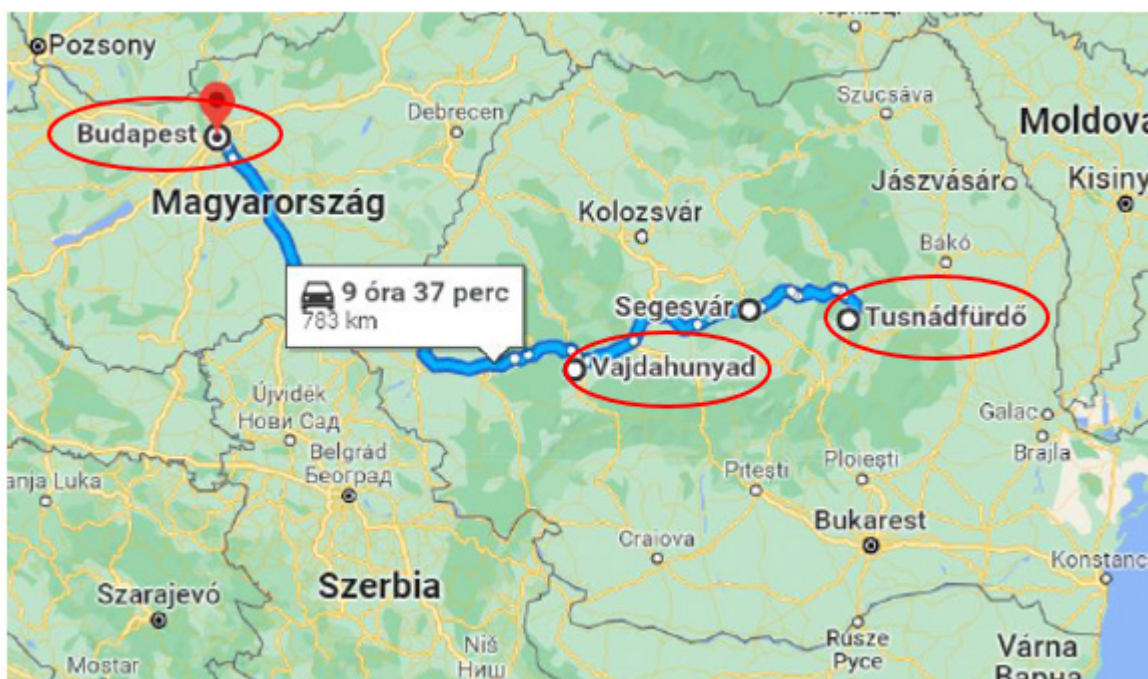


Visszterve a szálláshelyünkre, vacsora után egy kis vetélkedőt tartott Hajni néni, ahol a “Nulla” csapat nyert
igen stílusosan 40 (van benne nulla!) ponttal! És persze a többi csapat is nagyon ügyes volt!



5. nap

Tusnádfürdő, Vajdahunyad, Budapest



Utolsó állomásként megálltunk Erdély legimpozánsabb és leglátványosabb, teljesen épen maradt középkori váránál, Vajdahunyadon.

Bejártuk a vár minden zegét-zugát, a kínzókamrától a kisasszonyok tornyáig.



Késő este fáradtan, de élményekkel gazdagodva értünk vissza az iskolához.

A kirándulás után tartottunk értékelő foglalkozást, áttekintettük útvonalunkat, megnéztük a fényképeket, felidéztük az átélt élményeket. A kitöltött és ellenőrzött munkafüzeteket kiosztottuk. Megbeszéltük, kinek mi tetszett legjobban.





A Nemzeti Összetartozás Emléknapján a hetedik évfolyamos tanulók műsort adtak az iskolarádióon keresztül, melyben megemlékeztek az erdélyi utunkról is, és készítettek tablót is.

